

LBRIS

We know
books

CARTEA ROMÂNEASCĂ DE POEZIE

9 din 10
să plouă

ADRIAN
BODNARU

Cuprins

*** [Și ziua de azi]	5
*** [Azi, fluturele meu]	6
*** [Tocul tău vocalic]	7
*** [Și eu am avut un vis și, de prea]	8
*** [Aici ziua de ea-naainte]	10
*** [N-ai visa că timpul scăzuse, în toate]	11
*** [După cum e primăvara asta, al recelea]	12
*** [Îmi spunei, pentru visele]	13
*** [Cum ai puțin vis liber, pe veci]	14
*** [Visele înapoi]	15
*** [În visele în care a cappella]	16
*** [N-ai visa c-aduc din Pisa]	17
*** [Când visezi pahar pe colț de masă nu-i semn]	18
*** [Primăvara, când pe muchie]	19
*** [Cum visele n-au nicio zi liberă, oare]	20
*** [Sunt grele-aceste dup-amieze].	21
*** [Visele care și-au pierdut noți-]	22
*** [N-am mai văzut de bune].	23
*** [Visele să ți se pară]	24
*** [Câte corduri mondiale]	25

*** [Și dacă străzile de fapt sunt apele]	26
*** [În visul meu, nicio rază]	27
*** [Sunt singur: în fiecare bar]	28
*** [Vezi, îmi face îna-]	29
*** [Eu, azi, într-un specimen]	30
*** [Ai, ca fereastra-ncredere]	31
*** [Uneori e atât de senin,]	32
*** [Trec zile de parc-aș fi în verde]	33
*** [Dac-aș fi un bar-]	34
*** [Eu sunt atâtia că azi mai bine]	35
*** [Aici, unde ferestrele noastre sunt locuri]	36
*** [Și ninsoarea e viață – la noi,]	37
*** [Chiar dacă numărul meu de la casă-n lei,]	38
*** [Eu știu că într-o fostă pădure]	39
*** [Zece, nouă, opt, șapte...]	40
*** [Astăzi, dacă atât de rar mai vine]	41
*** [Dacă eu, cu primul unsprezece din]	42
*** [Blocul meu e prima și, în afară]	43
*** [Dac-aș fi cu dare]	44
*** [Un obicei al blocului spune, ca zestre,]	45
*** [Scara noastră, de mai bine]	46
*** [Zilele mele este]	47
*** [Binecuvântate, în locurile]	48
*** [Îmi plac străzile care, dintr-o profundă]	49
*** [Seara doar când se lasă]	50
*** [Blocul nostru, ca să adoarmă, în gând,]	51

*** [Blocurile, când își aduc aminte]	52
*** [Aici, până și timpul cred că ar fi rămas –]	53
*** [Eu cred că blocurile X, dintr-o prea tristă]	55
*** [Pe orice stradă treci]	56
*** [Astăzi a fost o zi mică:]	57
*** [Blocurile unde până și oranjul gemului]	58
*** [Blocurile de noapte mă fac să mai sper]	59
*** [Eu pentru strada mea unul din așii]	60
*** [Cei ce beau nu dorm – ei să rămână trează]	61
*** [Eu cred că, dacă tu]	62
*** [Blocului nostru se vede vară-]	63
*** [Aici, în blocuri, suntem din capul vidia]	64
*** [Blocul în galben, ce numai din două]	65
*** [O bicicletă ce-și umflă roțile într-un loc]	66
*** [Mi-aș pune, draga mea, doar pentru întâlnirea noastră]	67
*** [Blocul meu de veci]	68
*** [Noi, cei ce suntem, cu toții, de loc]	69
*** [Blocul meu e, în orice relație]	70
*** [În blocul acesta schimbarea stilului]	71
*** [Dacă literele ne sunt blocuri,]	72
*** [Blocul tău precis]	73
*** [În blocul nostru, seara nu se lasă]	74
*** [Aici, unde se termină cerul,]	75
*** [În blocul nostru noi credem că până]	76
*** [Mie niciun bilet de-a zi o]	77

Editura Cartea Românească este o marcă a Uniunii Scriitorilor din România,
administrată de Grupul Editorial ART.

© Grupul Editorial ART, 2025, pentru prezenta ediție

Coordonator colecție: Călin Vlăsie
Redactori: Alina Neculachi, Mihók Tamás
Tehnoredactor: Roxana Ciobanu
Copertă: Amalia Marinescu

Descrierea CIP poate fi consultată pe pagina web a Bibliotecii Naționale
a României.

ISBN 978-973-23-3446-1

***

Și ziua de azi
a făcut risipă
de zori și mult caz
că ar mai fi clipă –
că nu s-a atins
(chiar dacă s-a spus
c-aseară a nins)
de ea un apus.

***

Azi, fluturele meu
de pe mână
se-aruncă-n floare
ca-ntr-o fântână –
nu vrea să prindă
ziua ce-i scutură
vremea de tot,
fiindcă e flutură.

***

Tocul tău vocalic
mai calcă-n italic
de parcă enes-
cu ai fi ales
în loc de untold
și pasul în bold
sau e cheia imbus
pentru norii nimbus
pe care la nouă
din zece să plouă
îi strângi când dilema
veche îți e crema
de călcâie halley
hop să-i strigi sandalei?

Și eu am avut un vis și, de prea
singur ce eram, întâi, se făcea
că îmi aduceam acasă, ca doar
să lucreze la un abecedar,
în timp ce stăteam, de acum în noua
mea viață, la corectura a doua
și ultima a Mersului Trenurilor
pe malul mării, cu acordul genurilor
și al bancnotelor mici, de o mie
poate și una de nopți, o soție
ce folosea, ca să avem în frunte
urmași cu stele cum se văd la munte,
metoda alfabetului puțin
parcă și altfel, și totuși latin:
ea, de la capăt, după ziua Z,
când începea să numere-n secret,
visa la cum în zorile lui N
îmi va șopti ce rang are un tren
ce face cruce c-un rapid în gară
vreo câteva minute-n acea seară,
în care viața noastră o supapă

își va găsi în ieșirea sub apă,
unde, dacă vor mai fi de cuvânt
colecțiile de mare-pământ
în privința pieselor dintr-o Asie
atlantă, bune în orice ocazie,
ne vom îmbrăca, fiindcă să calce
urâse mereu, în aceleași alge
și valuri vom simți, pe de o parte,
că suntem, iar pe de-alta, deoparte –
însă acesta că un vis de-al doi-
lea era cu-al meu se făcea apoi.

Aici ziua de ea-naainte
și după vis și-aduce-aminte –
iar atunci, pentru un mai bine
al îmbrățișării cu mine,
fără să o văd cum se-ntunecă,
îmi suflecă întâi o mânecă,
apoi alta și-așa, în parte
doar adevărat, mai departe,
până se termină-n orașele
prin care-am trecut umerașele.

***

N-ai visa că timpul scăzuse, în toate
ceasurile, cu două zile pătrate –
una la un capăt și una la celălalt
al lui, de fapt, o singură parcelă –
să poată intra mult mai repede ca-n
anul trecut toamna în intravilan
și să ne fie pus deja în vânzare
online și la chioșcurile de ziare
noul calendar cu fluturii echipei
reprezentative de rugby a Clipei,
când ești în cadă și aproape de buturi
îți par grămezile spontane de nuduri
că, prăbușindu-se, nu-s altfel cu spuma
ta pentru baie decât una și bruma?